

B. B. Nala

Ezüstkönny a liliomfa-ágon

Búvölj el a holdas éjszakákon,
 Vágyam ezüstkönny a liliomfa-ágon,
 Álmodó szívemben gyönyört ébresztettél,
 Vágyam hevesebb a suttogó szeleknél.
 Terólad mesélnek az éji ezüstkönnyek,
 A liliomfák, az illatozó völgyek,
 Elbúvöltél engemet százszor,
 Ezüstkönny hull a liliomfa-ágról.
 Te vagy az én dalom, mely az éjben hangzik,
 Alvó sziklák között vízesés patakszik.
 Áthatja lelkemet lázas csendülése,
 Vágyam dallá vált a hajnal esküjébe
 Éj szele ringatja a liliomfa-ágot,
 Álmom csillaga a gyönyör hajnalának.
 Hiszen te vagy titka szívem rejtekének,
 Kinyíló szirma a liliom kelyhének.
 Búvölj el, Szerelmem, a vágy hajnalában,
 Hogy benned gyönyörködve a Sorsom áldjam.
 Nap sugarában a liliomfa ébred,
 Csendülő dala vagy szívem hangszerének.

